

Cazador čurá, aneb náš 4. transport

Tento transport začal nezvykle hekticky, a sice v 10:20 ráno. Já jsem si po nakrmení psů a oběhnutí ostatních zvířátek sedla s kávou na zápraží a napsala jsem SMSku kolegům do Španělska, aby mi dali vědět, až budou mít naložené psy a budou vyrážet, abych si mohla naplánovat, kdy musím vyrazit. Odpověď

přišla obratem "Ahoj brouku, vyrazili jsme už před hodinou a už řítíme se na Valencii!"... a mě přešla chuť na kafe. Následovalo 10 minut paniky, horečného počítání a domlouvání, volání Jitul a její kontrolní výpočet, jestli jsem se nesekla, a nakonec jsem se prostě musela smířit s tím, že transport dorazí o dobré 3 hodiny dřív než normálně. Což je opravdu hodně. Ale jelikož kolegové tentokrát jeli se dvěma mikrobusey, tak zase bylo pochopitelné, že transport pojali jinak než normálně. Ovšem pro mě to znamenalo totální chaos, protože mi to nabouralo celý den, a když jsem se po obvolání všech mamin a své kopilotky konečně dostala k tomu, co jsem měla naplánovaného, tak z toho už nic moc nebylo, protože jsem na to neměla hlavu. Výjimečně jsem se stihla i navečeřet, v 21:00 jsem vyrazila do Prahy nabrat Káťu a před jedenáctou jsme se vrhli na dálnici směrem na Plzeň. Cosi mi říkalo, že fakt jedeme na čas, tak jsem na to nemilosrdně šlapala a nedopřála chuděře Kátě ani cigaretu, a můj instinkt mě neklamal. Když jsme dorazily na místo předání, tak už tam čekala Sabine, ale naštěstí jsme nebyly poslední. Černého Petra té poslední tentokrát chytla kamarádka, která bydlí asi hodinu od místa předání :) Když jsme odjížděli, tak se nám akorát řítily naproti, nechci slyšet, co si poslechla :D

Jelikož jsme jely pro 6 chlupáčů a byly jsme jen dvě, tak jsme si napřed musely zajistit podporu kolegů, aby byla zajištěna bezpečnost, a už jsme šli na věc. První vystoupil Tadeo, tedy vystoupil se tomu nedá říct, broučka jsme z transportní klece páčili, protože prostě nezvládal. Na nějaké procházení nebo vyčůvání nebylo ani pomyslení, tak ho kolega popadnul a prakticky si s ním sednul ke mně do auta, aby se trochu uklidnil. Pak byl na řadě Mauro, kterému se sice taky moc nechtělo, ale jakmile pochopil, že ho to vystupování prostě nemine, tak spolupracoval a šel se s Káťou vyčurát. Pak se vyřítily Dulce, Clementina a Claudia, tak se z klece drala tak, že jsme jí museli brzdit, pro holky přestupování neznamenal vůbec žádný problém. A pak vystoupil Cazador... schválně píšu vystoupil, protože to nebylo nějaké nedůstojné páčení či skákání nebo tahání, Cazador si prostě v klidu nechal nandat obojek (omlouvám se Jitul, naší designérce, že jsem ve tmě sáhla po červeném :D) a vyplul. Trochu jsem se zarazila, jestli je to ten samý pes, kterého znám z fotek, protože na fotkách to byla dobitá troska a tady přede mnou stál nádherný pes s jiskrou oku. Ale byl to on, jizvy na jeho tělíčku mě o tom přesvědčily. Cazador mě očuchal, pak si všimnul trávníku a vydal se čurat. Na trávě zaklekl do perfektního telemarku, zafixoval nějakou hvězdu na obzoru, a začal čurat.... A čural... a čural....a čural... Po nějaké době jsem se opatrně sehnula, abych zkontrolovala situaci, ale ono to pořád teklo... a čural... a čural... Na druhé straně Cazadora stojící kolega z Německa se podíval z druhé strany a říká „ Ty jo, ten si snad vyčurá i mozek!!“... A Cazador čural.. no trvalo mu to neskutečně dlouho, až jsem fakt měla obavy. Jakmile dokončil úkon, tak si odfrknul, zavrtěl na mě ocasem a prej „jdeme nastupovat“. Tadeo už byl v autě, holky jsem skoro musela brzdit, pak to váhavě risknul Mauro a nakonec mazácky naskočil Cazador. Jakmile se tam poskládali, tak Cazador usnul. Opřel si hlavu o zadek Claudie a chrněl jako mimino. Ostatní sice leželi, ale měli očka

otevřená a sledovali dění, a Dulce navigovala. Více méně celou cestu zpátky stála hned u sítě a střídavě funěla do vlasů Kátě a mě.

Cesta zpátky byla klidná, stavěli jsme jen kvůli tankování, a tak jsme dorazily na roubenku opravdu hodně brzo, už kolem 9:30 ráno. Maminy i hosté už na nás čekali, jen parta z Hradce dorazila jako královny jako poslední, to asi aby princezna galga Melibea měla to správné entréee ☺ Tadeo nezvládl ani vystupování, boban, z auta se mu moc nechtělo, ale to už tu byla mamina Míša a pomohla mu. Vítání galgů a popíjení kávy vedlo k tak dobré atmosféře, že jsem se nechala přesvědčit a postupně vypustila i zbytek své smečky, ne jen chrtice. Napřed šli za aktivní asistence Alči šiperky, obě byly velmi natěšené na návštěvu, ale jejich nadšení opadlo v tom okamžiku, když jim docvaklo, že na zahradě je podstatně víc kolohnátů než normálně. Geoffrey má chování za nedůstojné a tak se hrnul na zem, i když na něm bylo vidět, že si tím není moc jistý, a Daphne sledovala dění z náruče tety Alči. Šiperka nikdy neví, že ano ☺ Jako další šla ven Miška a moje šéfová nezklamala, přátelsky se s každým pozdravila, a šla si hrát se čtyřnohou návštěvou. Musím říct, že jsem byla překvapená, protože jsem poprvé viděla Mišku vrhat se po chlapovi... a po kom se vrhala? Po Cazadorovi ☺ Ten na chvíli opustil náruč tety Monči, kde se nechával pusinkovat a ňufat. Jako poslední jsem došla pro Maxička a i když jsem tomu moc velkou šanci nedávala, tak Maxipes zvládl dva velké kluky na jedničku. Bylo to opravdu moc příjemné a myslím, že se nad tím celým konceptem zamyslíme a zkusíme ho posunout trochu dál.

Mé poděkování je tentokrát určeno oběma dočasným maminám, naší nové dvorní fotografce Míše (i když ještě musíme probrat výběr námětů), všem novým maminám, skvělé partě z Hradce, a nakonec všem členům roubenky, kteří mě nesmírně mile překvapili ☺

Mon